

զուրութիւնն, զբարձրամտութիւնն և զհե-
ղութիւնն, զպատիւն և զպարկեշտութիւնն,
զբնաւն ջանամք մատենագիծ ա շարել, ոչ
բաւէ քարտ և մելան: Եւ զի տրամախոհացն՝
խունն է ընտրելի և բաւական յիմաստ՝
սակայն զայս դուզնաքեա յիշումն նախ-
նեացն տրիտուր հատուցաք: Արմատոցն բա-
րեացք վայրենի իւղենեացն և յամրածաղիկ ք
արմաւենեացն, որ յետ հոլովից սահելո շա-
րից՝ ընծիւղեցին շառաւել բարի և ուղեշ
լի քաղցրաճաշակ պտղաւք՝ այն ինչ ծնելոյ
դստէր Սոփի:

Այլ և ոչ անտես արասցուք զերկիր ծը-
նընդեան նորա, որ է գիրկ և գոգ՝ աշխարհին
Հայոց, ծրծին և ծոցոյն ասիական մասինն.
քառորդ սահմանեալ նահանկ, հարթայատակ
վայր՝ շուրջանակի պարագայ՝ ք պարփակեալ
լերամբ ոռոգելով ի վերուստ և ի ներքուստ,
Պիսիդոն ըստ կամաց պատրաստեալ ժառան-
գութեան նորա: Երմէ զովացեալ Արտեմիս,
վերընծիւղէ խոտս և դալարիս, զանազանս և
ազգի ազգիս, երանկ երանկ և բազմազունակ
ծաղիկս՝ և ախտահալած արմատս: Իսկ և

ա. Ձկայ Ն. Հ. Բ.:

բ. Ն. Հ. Բ. լկայ:

գ. Ձկայ Ն. Հ. Բ.